

Boh, hewak šo Jakub neby knemu modlit. Won pak rjeka Jandžel šwojeho Hamta a Porucznoszje dla, kotruz won jako Šsyn wot Wotza ma.

Tow šluscheju tež schitke Schyruchi we kotrych wot teho šlubeneho žonskeho Šsynmenja pšches Propheetow šwjetsene budže, so won nam to Žonowanje pšchinesz, jene wječne Kralestwo stwaricz, ja Njechi došz čzinicz, a nam wječne Žiwenje pšchibotowacz budže. Pšchetož to šu lute Skutki, kotrež žanemu Stworenju mozne nejšu; ale kotrež Boh šam čzinicz a dokonecz može. Dokelž da tajke Skutki temu Šzlowekej Krystušej we tych Propheetach pšchipišane budža: da dyrbi šteho wjeste bycz, so Krystus wječny, šchekomozny Boh je, kaž won k Philippej praji Jan 14. Nochzeschli mi wjericz, so ja we Wotzu, a Wotz wemni je, da wjerče šchak mi tych Šskutkow dla, kotrež ja čzinju.

Dale praji Jesaias 9: Džjeczo je šo nam narodžilo, Šsynk je nam daty. Tudy može kojždy wedzicz, šchto to je: Džjeczo je šo narodžilo, a Šsynk je nam daty, so to wot Šzloweka rycžane je, kotryž naturške Žiwenje a Šzjelo ma. Ale ton Propheeta ryczi dale wot tajkeho Šzloweka: Teho Mjera (praji won), kotryž won pšchibotowacz budže, nebudže nidy Konz, na Davitowym Stoli a we jeho Kralestwi, wot njek hacž do Wječnoszje. A wukladuje ton Mjer, so won budže Šsud a Prawdosz; so tuton Šzlowek Njechi wobdawacz, a šwoj Lud we wšchitkim Šubensawi pšchecziwo šchemu Rešbožu wobaracz a šwarnowacz budže.

Njekt prascham ja tebe: Neje wjerno, so runje jako to na jeneho praweho naturškeho Šzloweka nam pokaze, dyž won Šsyn rjeka, a Džjeczo narodženy je, tak tež to, šchtož po-

tom dale wot neho prajene je, so won wječne Kralestwo ma, kotrež won pšchibotuje a pošylni š Prawdoszju a se Šsudom, a so jeho Mjera nidy Konz neje, nam šjawnje pokaze, so tuton Šzlowek prawy, šchekomozny a wječny Boh je? Dže da žyl won hewak wječne Kralestwo, wječnu Prawdosz a tehorunja šem wšacz?

Ktemu šluscheju tež te krašne Schyruchi, kiž šu tam a šem we tych Propheetach, džejž woni Knešej Krystušej šjawnje to wulke Mjeno dadža, so jeho Boha menuja. Jako w Psalmi 68. Jeremiaša 23. tež 31. a Hoseaša 3. Tam steji tak: Potom budža šo Israelske Džjeczi wobrocžicz, a teho Kneša šwojeho Boha, a šwojeho Krala Davita pytač a budža teho Kneša a jeho Radu čzeszicz. Tudy wopishe won se špomnemy Šsłowami čzi dwje rošdžjeleni Parschoni, Boha a Krala Davita, to je Krystuša, kotryž Davitej šlubeny bje, so by na jeho Stoli šedžil wječnje. A tola ščini won š Davita a š Boha šmolom jenu Wjež, dyž won praji: Israelska Kheža budž jesu pytač. Pšchetož Davita runje jako Boha pytač, to je jeho čzeszicz, šo jenu dowjericz a jemu šlužicz, dyrbi šjawnje Pšchibosstwo bycz, aby Boh a Davit, (to je Krystus ton Šsyn Davitowy po Šzjeli) dyrbjalaj jedyn jenicžki Boh bycz, kaž to ton Propheeta potom derje romadu wošme a rešne: Woni budža teho Kneša a jeho Radu čzeszicz.

Tak ryczi Krystus wot teho 110. Ps. a pola Matth. 22, so by tym Pšharisejškim tak daloko dowedł, so bychu šteho Psalmu prošmeli, so Krystus niž jeno Davitowy Šsyn šam, ale tež Boži Šsyn je, to je, prawy a wječny Boh. Te a schitke druhe Ššwjetsenja dyrbimy my šwjeru wopomnicž, tak so bychmy šo pšchecziwo Šzertej a schitkemu Kezarštwu wobrocž moli.